

Hotel Chelsea in New York was de place to be voor rocksterren, filmmakers en kunstenaars, maar verloor zijn glans. Een grote renovatie moet het hotel weer op de kaart zetten. FD-correspondent **Barbara Noordermeer** ging op bezoek.

CHELSEA HOTEL REVISITED

De herkenbare rode en blauwe letters die aan de gevel van Hotel Chelsea prijken en de ijzeren balkons zie je nog steeds op ansichtkaarten en posters en in boeken over New York. Decennialang trok het hotel aan de 23ste straat op Manhattan als een magneet artiesten, schrijvers, kunstenaars en muzikanten aan. Zo is het de plek waar Leonard Cohen een onenightstand met Janis Joplin beleefde, waar hij later het lied 'Chelsea Hotel No.2' over schreef. Waar scenarioschrijver Arthur Miller na de breuk met Marilyn Monroe zijn liefdesverdriet verwerkte, net als in recenter jaren Hollywood-acteur Ethan Hawke, na het stuklopen van zijn huwelijk met actrice Uma Thurman. Andy Warhol filmde er in 1966 een deel

De beroemde voorkant van Hotel Chelsea komt je nog altijd tegen op kaarten en posters en in boeken.

van zijn film *Chelsea Girls*. Je kon er zangeres Patti Smith in het donkere trappenhuis tegen het lijf lopen. En het was ook de plek waar Sid Vicious, van de Britse punkband Sex Pistols, in kamer 100 naar verluidt zijn vriendin, Nancy Spungen, doodstak (hij overleed aan een overdosis voordat de rechtszaak rond was).

In het Chelsea kon iedereen zichzelf zijn. Velen bleven er jaren rondhangen, of keerden steeds terug.

Kakkerlakken

Don't fuck it up. Dat was de eerste gedachte die Sean MacPherson door het hoofd schoot toen hij de sleutels van Hotel Chelsea in handen kreeg. MacPherson is naast mede-eigenaar ook ontwerper van het hotel, dat in 1966 als beeldbepalend gebouw werd aangemerkt. Het monumentale pand was sinds de opening, in 1884, nooit grondig onder handen genomen. Gasten kwamen immers niet voor de excellente service of waanzinnige uitzichten, maar om een stukje van de legende mee te beleven.

Het pand dat hij aantrof was doorleefd, als een doorrookte alcoholist. Het linoleum op de vloeren zat vol gaten, de leidingen staken uit het afbrokkelende plafond, kakkerlakken kropen uit de kieren. 'Het was zo'n plek waar je de lakens niet wilde aanraken', vertelt Sean MacPherson. We zitten in de nieuw aangebouwde serre. Hij draagt een zwart corduroy jasje, jeans en sneakers. Zonlicht schittert door het glazen plafond heen op de rood-wit betegelde vloer. Toen zijn moeder hem rond 2005 in New York bezocht, dacht hij haar een plezier te doen met een paar overnachtingen in het beroemde hotel. Het verblijf was

In het legendarische restaurant El Quijote, waar Andy Warhol kind aan huis was, kan weer gedineerd worden.

FOTOS: GETTY IMAGES, THE HOTEL CHELSEA

weliswaar flink aan de prijs, maar het zou gezien de geschiedenis vast bijzonder zijn. Tot hij zag in wat voor verwaarloosde plek hij haar had ondergebracht.

Toen hij in 2016 met zakenpartners Ira Drukier en Richard Born eigenaar van Hotel Chelsea kon worden, zag hij tal van mogelijkheden en wilde hij de kans het hotel op te knappen en uit te baten niet laten schieten. De drie kochten en renoveerden eerder andere hotels in New York, zoals The Jane en The Bowery, maar geen daarvan is zo beroemd als Hotel Chelsea.

Titanic-overlevenden

'We moesten het hotel volledig strippen en wilden tegelijkertijd het gebouw geen geweld aandoen', zegt MacPherson. Het Chelsea was niet alleen een plek van rock-'n-roll. In de beginjaren stond het hotel te boek als chic. De rijkste overlevenden van de ramp met de Titanic werden er ondergebracht nadat ze uitgeput in New York ge-

In de kamers die al af zijn, domineren paartintinnen.

arriveerd waren. 'Het Chelsea is gebouwd als een grande dame, met kroonluchters en hoge plafonds.' Die charme wilde hij terughalen. Het werd een project van lange adem. Niet alleen door gedoe met de gemeente en het uitbreken van de coronacrisis, maar ook doordat een deel van de kamers in het hotel bewoond wordt. Sinds 1905 had het Chelsea een hybride functie: hotel en appartementencomplex, een combinatie die vaker voorkomt in New York.

Een van de bewoners is Ed Hamilton. Met zijn vrouw woont hij al ruim 25 jaar in het hotel, dat hij tot in de puntjes kent. Hij schreef er zelfs een boek over: *Legends of the Chelsea Hotel*. Tijdens zijn rondleiding wijst hij naar het einde van de gang op de achtste verdieping. Daar, op nummer 839, verbleef de

beroemde schrijver Thomas Wolfe, die er zijn roman *You Can't Go Home Again* schreef. En in de kamer tegenover die van hemzelf heeft Madonna gelogeed en foto's voor haar boek *Sex* geschoten. De auteur Joseph O'Neill, die opgroeide in Den Haag, schreef zijn bestseller *Netherland* in de kamer naast die van Ed Hamilton. 'Er was altijd wel een feestje', mijmert hij. 'De creatieve energie die door de gangen stroomde was aanstekelijk.'

Dat gold niet voor de overlast die de verbouwing opleverde. Hamilton: 'Het was een nachtmerrie.'

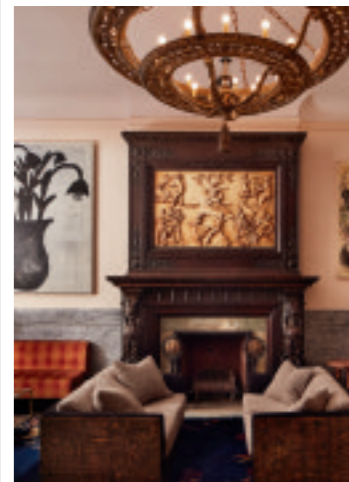
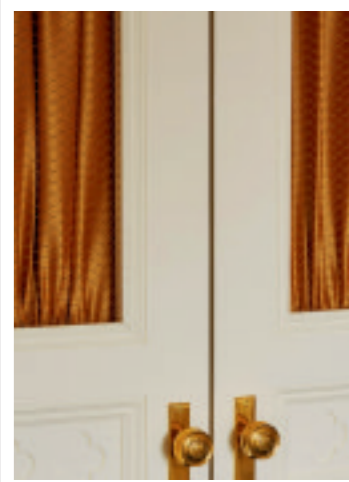
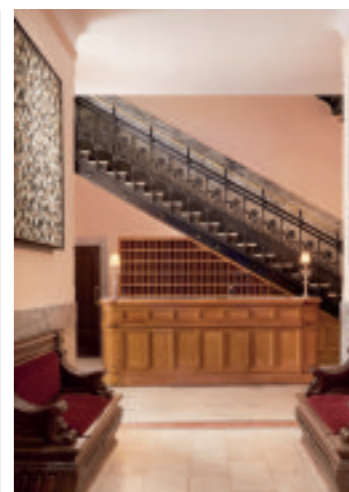
Het eindeloze getimmer en gedril eisten hun tol. Het Chelsea werd een slagveld. Al die jaren hing er een doek voor de rode bakstenen gevel van het pand, waardoor ook de ramen bedekt werden en hij in het donker leefde. Van de ruim 150 bewoners die het hotel ooit telde, zijn er nu nog zo'n 40 over. Een deel heeft zich stevig verzet tegen de verbouwing. Op Hamiltons kamerdeur zit nog steeds een gele sticker met de tekst 'Out Now'. Jarenlang deelden ze een badkamer met de toeristen uit de twee naastgelegen hotelkamers. Hamilton vond dat wel gezellig. Sinds de renovatie hebben alle hotelkamers een eigen badkamer gekregen. En terwijl de hotelkamers op hun gang in de afgelopen jaren volledig gestript en gemoderniseerd zijn, bladdert

bij Hamilton de verf van de muur. Een buurvrouw loopt langs met een boodschappenwagentje. Bij het groeten maken ze een praatje. Het resultaat van de renovatie is niet naar hun smaak. 'Zo kil', zegt Hamilton over de opgeknapte witte gangen met zwarte balustrades. Ze leven in de herinnering aan een hotel dat er niet meer is, maar ze peinen er niet over te vertrekken. 'Waar moet ik heen? Manhattan is niet te betalen.'

Volwaardige keuken

Gasten die nu (voor een gereduceerd tarief) in het hotel verblijven, maken het staartje van de verbouwing mee. Als alles eind dit jaar gereed is, telt het hotel 155 kamers. Met kamerprijzen tot in de 4000 dollar per nacht (omgerekend

Het hotel was het domein van kunstenaars zoals de Amerikaanse popart-kunstenaar Larry Rivers.

Het Chelsea is volgens MacPherson als een grande dame, met hoge plafonds en kroonluchters.

3800 euro) voor een 'pied-à-terre', een luxesuite met twee slaapkamers en een volwaardige keuken, lijkt het hotel niet te mikken op de aspirant-kunstenaar of debuterende romanschrijver, die zich in de oude tijd kon laven aan het ruige leven. 'Het was een duur project', zegt MacPherson als we hem naar de hoge kamerprijzen vragen.

Tijgerdessin

De kamers zijn weelderig en comfortabel. De roze- en paartintinnen die terugkomen in de fauteuils en delen van het behang geven de kamers een zachte uitstraling. Op de houten vloeren liggen dikke kleden, de stoelen zijn bekleed met een stof met een tijgerdessin. In de badkamers liggen producten van het merk Red Flower en in de lobby, het trappenhuis, de kamers en andere delen van het hotel hangt kunst van Donald Baechler, Maryan S. Maryan en Hiroya. Want met de overname erfden de nieuwe eigenaren ook alle kunst die er door de jaren door bewoners en gasten is gemaakt en achtergelaten. Het in pandige restaurant El Quijote serveert paella en pincho's. In de herfst opent er ook een Frans-Amerikaanse brasserie.

Een ruimte die dienstdeed als opslag en kantoor van toenmalig manager Stanley Bard, onder wiens leiding het hotel zijn excentrieke faam opbouwde, is omgebouwd tot bar en decadente huiskamer. Daar zijn alweer wat feesten gehouden, waar onder anderen modellen Kendall Jenner en Adut Akech en Amazon-oprichter Jeff Bezos werden gesignaleerd. Kortom, de glans is terug, in een sfeer die meer doet denken aan de cocktailparty's van de roaring twenties dan aan de rock-'n-roll van de jaren zestig. □

In de bar met decadente huiskamer zijn alweer wat feesten gehouden. De glans is terug

FOTOS: GETTY IMAGES, THE HOTEL CHELSEA